

Andreea Demirgian

La ce visează oamenii de zăpadă What Snowmen Dream of

Ilustrații: Anda Ansheen
Traducere: Roxana Flavia Dam

Era Ajunul Crăciunului. Deasupra pădurii, cerul se învelise cu o păturică groasă de stele. Era așa de frig, că zăpada sclipea în razele lunii și scârțâia până și sub pașii veverițelor care nu se duseseră încă la culcare. Nu foarte departe de marginea pădurii, copiii pădurarului făcuseră un om de zăpadă. Era destul de mititel, că nici copiii nu ajungeau prea sus cu mânuțele. Au avut însă grijă să-i pună un fular la gât și o căciuliță pe cap, ca să nu înghețe peste noapte. Omul-de-Zăpadă era mulțumit. Lui îi plăcea frigul. Așa că stătea cuminte unde-l puseseră copiii și se uita spre fereastra luminată de la căsuța pădurarului.

It was Christmas Eve. Above the woods, the sky had tucked itself in a woolly, starry blanket. It was so cold that the snow sparkled in the moonlight and cracked even under the light leaps of the squirrels who had not gone to bed yet. Not so far away from the edge of the wood, the Forester's children had built a snowman. It was a rather small one – you see, the children were too small to reach so high with their arms, but they had taken care to put a scarf around the Snowman's neck and a hat on his head, so he would not be too cold during the night. The Snowman was happy – he liked cold! Patiently, he stayed put right where the children had placed him, with his head turned towards the illuminated window of the Forester's house.

A fost mare agitație în casă toată ziua. Pădurarul a plecat dis-de-dimineață să le ducă fân căprioarelor și, când s-a întors, trăgea pe sânioară un brăduț. Nici prea mic, nici prea mare, dar stufos și foarte verde. De bucurie, copiii au început să țopăie și să facă îngerăși în zăpadă. Pădurarul a cioplit trunchiul brăduțului și l-a înfipt între patru scândurele, să stea drept în picioare. Apoi l-a scuturat bine de zăpadă și l-a dus în casă. Copiii au intrat și ei în casă, chiuind veseli. Ce-or fi făcut ei toată ziua în casă, Omul-de-Zăpadă nu-și putea închipui. El i-a așteptat cuminte afară, să se mai joace. Îi plăcea când copiii se jucau cu bulgări de zăpadă și spera că poate îi vor face și lui un prieten cu care să mai schimbe o vorbă când nu e nimeni prin preajmă. Dar nici fetița, nici băiețelul n-au mai ieșit deloc pe-afară.

There had been a busy bustle about the house all day long. The Forester had left early in the morning to bring hay for the deer and had returned with a fir tree on his sled – it was neither too small nor too big, but it did have a thick and very green canopy. Thrilled, the children started jumping and making angels in the snow. The Forester carved the foot of the fir tree and placed it between four small laths, so it could stand. Then he shook all the snow off its branches and took it into the house. The children went in shouting with delight. Whatever they could do all day long in the house – the Snowman could not figure it out at all.

He had waited patiently for them to come out again and play. He liked to see the children play with snowballs and had been hoping they would make him a friend with whom he could exchange a word or two when no one else was around. But neither the boy nor the girl showed themselves outside again that day.

Când s-a lăsat întunericul, la fereastra căsuței
pădurarului s-au aprins multe luminițe colorate.
Asta l-a mirat foarte tare pe Omul-de-Zăpadă.
Ardea de nerăbdare să vadă mai de-a-proape
luminițele, așa că și-a luat inima în dinți,
s-a uitat de jur împrejur, să fie sigur că nu vine
nimeni, și s-a dus pâș-pâș până la fereastră.

Vai, ce minunăție era dincolo de geam! Copiii
împodobiseră brăduțul cu tot felul de jucării
mici și cu globuri și ghirlande de hârtie, ba
chiar înșiraseră floricele de porumb pe ață și le
puseseră de jur împrejurul brăduțului.

În vârf era o steluță aurie care strălucea
aproape la fel de tare ca acelea de pe cer.
Omul-de-Zăpadă se apropiase așa de tare de
geam că, din cauza frigului, era cât pe ce să
rămână cu nasul lipit de fereastră.